

”ميني بچي - تمھين کسي پي پتت ديھ ڌاريون سين پيار نھين رکنا هئ

ڪيونڪ تم پاون دنيا ۾ جا رهي هو، ايڪ باپ سين پيار ڪرنا هئ“

پرشن :- تم بچون ڪو ڪس چيز سين تنگ نھين هونا هئ اوڙ ڪيون؟

اُتر :- تمھين آڀني اس پُراڻي شرير سين ذرا پي تنگ نھين هونا هئ ڪيونڪ يھ شرير بھت بھت وئليوئبل هئ. آتما اس شرير ۾ بئن باپ ڪو ياد ڪر ڪي بھت بڙي لاڙي لي رهي هئ. باپ ڪي ياد ۾ رھينگي تو خوشي ڪي خوراڪ ملتي رھينگي.

اوم شانتی . ميني ميني روحاني بچي، اَب دُور ديش ڪي رھني والي ڦر دُور ديش ڪي پئسينجرس هو. هم آتماين هئ اوڙ آڀي بھت دُور ديش جاني ڪا پرشارت ڪر رهي هئ. يھ صرف تم بچي هين جانتی هو ڪ هم آتماين دُور ديش ڪي رھني والي هئ اوڙ دُور ديش ۾ رھني والي باپ ڪو پي بڻاتي هئ ڪ آڪر ڪي همڪو پي وهان دُور ديش ۾ لي جائو. اَب دُور ديش ڪا رھني والا باپ تم بچون ڪو وهان لي جاتي هئ. تم روحاني پئسينجرس هو ڪيونڪ اس شرير ڪي ساٿ هو نان. روح هين ٿرئولنگ (ياترا) ڪرينگي. شرير تو يھان هين چور دينگي. باقي روح هين ٿرئولنگ ڪرينگي. روح ڪھان جائينگي؟ آڀني روحاني دنيا ۾. يھ هئ جسماني دنيا، وه هئ روحاني دنيا. بچون ڪو باپ نين سمجھايا هئ اَب گھر واپس جانا هئ، جھان سين پارت بجاني يھان آئي هئ. يھ بھت بڙا مانڊوا آتوا استيچ هئ. استيچ پر اُڪت ڪر ڪي پارت بجاء ڪر ڦر سڀڪو واپس جانا هئ. ناٿڪ جب پورا هونگا تب تو جائينگي نان. آڀي تم يھان بڻي هو، تمھارا ٻڏي يوگ گھر اوڙ راجڌاني ۾ هئ. يھ تو پڪا پڪا ياد ڪر لو ڪيونڪ يھ تو گائن هئ اُنت متي سو گتي. آڀي يھان تم پڙه رهي هو، جانتی هو ڀڳوان شو بابا همڪو پڙهاتي هئ. ڀڳوان تو سواءِ اس پرشوتر سنگم ڀڳ ڪي ڪي پڙهائينگي نھين. ساري پانچ هزار ورش ۾ نراڪار ڀڳوان باپ ايڪ هين وار آڪر پڙهاتي هئ. يھ تو تمڪو پڪا نشچي هئ. پڙهائي پي ڪتني سهج هئ، اَب گھر جانا هئ. اُس گھر سين تو ساري دنيا ڪا پيار هئ. مُڪتي ڌار ۾ جانا تو سڀ چاهتي هئ پرنتو اُسڪا پي آرٿ نھين سمجھتي هئ. منشون ڪي ٻڏي اس سميه ڪئسي هئ اوڙ تمھاري ٻڏي آڀي ڪئسي بني هئ، ڪتنا فرق هئ. تمھاري هئ سوچ ٻڏي، نمبروار پرشارت اَنوسار. ساري وشو ڪي آد مڏيه اُنت ڪا ناليچ تمڪو آچي طرح هئ. تمھاري دل ۾ يھ هئ ڪ همڪو اَب پرشارت ڪر نر سين نارائڻ ضرور بننا هئ. يھان سين تو پھلي آڀني گھر ۾ جائينگي نان. تو خوشي سين جانا هئ. جئسي ستيگ ۾ ديوتائين خوشي سين ايڪ شرير چور دوسرا ليتي هئ، وئسي اس پُراڻي شرير ڪو پي خوشي سين چورنا هئ. ان سين تنگ نھين هونا هئ ڪيونڪ يھ بھت وئليوئبل شرير هئ. اس شرير دواران هين آتما ڪو باپ سين لاڙي ملتي هئ. هم جب تڪ پوٽر نھين بني هئ تو گھر جا نھين سڪينگي. باپ ڪو ياد ڪرتي رھينگي تب هين اُس يوگ ٻل سين پاپون ڪا بوجھا اُترينگا. نھين تو بھت سزا کاني پرينگي. پوٽر تو ضرور بننا هئ. لوڪ سنڀنڌ ۾ پي بچي ڪوئي گندا پتت ڪام ڪرتي هئ تو باپ غصي ۾ آڪر لائي سين پي مار ديتي هئ. ڪيونڪ بي ڦائدي پتت بنتي هئ. ڪسڪي ساٿ پي بي ڦائدي پيار رکتی هئ تو پي ماباپ ڪو آچا نھين لڱتا هئ. يھ بيحد ڪا

باپ ڦر ڪهڻي هئ ٿم بچون ڪو يهان تو رهنا نهين هئ. آڀي تمڪو جانا هئ نئين دنيا ۾. وهان وڪاري پنت ڪوئي هوناهين. ايڪهين پنت پاڻون باپ آڪر اُٿسا پاڻون تمڪو بناتي هئ. باپ خد ڪهڻي هئ همارا جنم دويہ اؤر اُلوڪڪ هئ، اؤر ڪوئي ڀي آتما ميري سمان شرير ۾ پرويش نهين ڪر سگهي. ڀل ڌرم اسٽاپڪ جو آهي هئ اُنڪي آتما ڀي پرويش ڪرتي هئ پرنٽو وه بات هين الڳ هئ. هر تو آهي هين هئ سپڪو واپس لي جاني ڪي ليئي. وه تو اوڀر سين اُترتي هئ نيچي اپنا پارٽ بجاني. هر تو سپڪو لي جاتي هئ ڦر بتلاتي هئ ڪ ٿم ڪئسي پهلبي پهلبي نئين دنيا ۾ اُترينگي. اُس نئين دنيا ستيگ ۾ بڱلا ڪوئي ڀي هوناهين. باپ تو آهي هين هئ بڱلون ڪي بيچ. ڦر تمڪو هنس بناتي هئ. ٿم اَب هنس بني هو، موتي هين چڱتي هو. ستيگ ۾ تمڪو يهه رتن نهين ملينگي. يهان ٿم يهه رتن چڱ ڪر هنس بنتي هو. بڱلي سين ٿم هنس ڪئسي بنتي هو، يهه باپ بٺ سمجھاتي هئ. آڀي تمڪو هنس بناتي هئ. ديوتائون ڪو هنس، اُسُون ڪو بڱلا ڪهينگي. آڀي ٿم ڪچڙا چڙا موتي چڱاتي هو.

تمڪو هين پدماپدم پاڳيشالي ڪهڻي هئ. تمھاري پٿر ۾ ڇاپا لڳتا هئ پدمون ڪا. شو بابا ڪو تو پانو هئ نهين جو پدم هو سڪي. وه تو تمڪو پدماپدم پاڳيشالي بناتي هئ. باپ ڪهڻي هئ مٿن تمڪو وشو ڪا مالڪ بناني آيا هون. يهه سڀ باتين اچي ريت سمجھني ڪي هئ. منش يهه تو سمجھتي هئ نان ڪ سورب ٿا. پرنٽو ڪب ٿا ڦر ڪئسي هونگا، وه پتا نهين هئ. ٿم بچي آڀي روشني ۾ آهي هو. وه سڀ هئ انڌياري ۾. يهه لڪشمي نارائڻ وشو ڪي مالڪ ڪب ڪئسي بني، يهه پتا هين نهين هئ. پانچ هزار ورش ڪي بات هئ. باپ بٺ ڪر سمجھاتي هئ جئسي ٿم آهي هو پارٽ بجاني، وئسي مٿن ڀي آيا هون. ٿم نمٽرڻ ديڪر بڻاتي هو هي بابا، هر پنتون ڪو آڪر پاڻون بنائو. اؤر ڪسڪو ڀي اُٿسي ڪيي نهين ڪهينگي، اپني ڌرم اسٽاپڪ ڪو ڀي اُٿسي نهين ڪهينگي ڪ آڪر سپڪو پاڻون بنائو. ڪرائيسٽ اُٿوا ٻڌ ڪو ٿوريئي پنت پاڻون ڪهينگي. گرو وه جو سدگتي ڪري. وه تو آهي هئ، اُنڪي پڇاڙي سپڪو نيچي اُترنا هئ. يهان سين واپس جاني ڪا راستا بتلاني والا، سرو ڪا سدگتي ڪرني والا اڪال مورت ايڪهين باپ هئ. واسطو ۾ سترُو اڪبر هين رائيٽ هئ. ٿم سڀ سين رائيٽ اڪبر ڦر ڀي سڪ لوگ بولتي هئ. بڙي بڙي آواز سين ڪهڻي هئ سترُو اڪال. بڙي زور سين ڏن لگاتي هئ، سترُو اڪال مورت ڪهڻي هئ. مورت هين نهين هو تو وه ڦر سترُو ڪئسي بنينگي، سدگتي ڪئسي دينگي؟ وه سترُو سيم هين آڪر اپنا پريچيه ديتي هئ مٿن تمھاري مثل جنم نهين ليتا هون. اؤر تو سڀ شريرڌاري بٺ سناتي هئ. تمڪو اُشريري روحاني باپ بٺ سمجھاتي هئ. رات دن ڪا فرق هئ. اس سميه منش جو ڪچ ڪرتي هئ وه رانگ هين ڪرتي هئ ڪيونڪ راڻ ڪي مت پر هئ نان. هرايڪ ۾ پانچ وڪار هئ. آڀي راڻ راجيه هئ، يهه باتين ديٽيل ۾ باپ بٺ سمجھاتي هئ. نهين تو ساري دنيا ڪي چڪر ڪا معلوم ڪئسي پري. يهه چڪر ڪئسي ڦرنا هئ، معلوم پرنا چاهيئي نان. يهه ڀي ٿم نهين ڪهڻي هو ڪ بابا سمجھائو. آڀي هين باپ سمجھاتي رهتي هئ. تمڪو ايڪي ڀي پرشن پوچني ڪا نهين رهتا. ڀڳوان تو باپ هئ. باپ ڪا ڪام هئ، سڀ ڪچ آڀي هين سنانا، آڀي هين سڀ ڪچ ڪرنا. بچون ڪو اسڪول ۾ لوڪڪ باپ آڀي هين بناتي هئ. نوڪري پر لگاتي هئ ڦر اُنڪو ڪهڻي هئ 60 ورش باد يهه سڀ چور ڀڳوان ڪا پچن ڪرنا. ويد شاستر آڌ پڙهنا، پوجا ڪرنا. ٿم آڌا ڪلپ

پوجاري بني ڦر آڌا ڪلپ ڪي ليئي پوجيه بنتي هو. پوٽر ڪئسي بنو، اُسڪي ليئي ڪتنا سهج سمجهايا جاتا هئا. ڦر پڙهتي بلڪل چوٽ جاتي هئا. وه سڀ پڙهتي ڪر رهي هئا، تهر گيان لي رهي هو. وه رات ۾ هئا، تهر دن ۾ جاتي هو اُرتات سور ۾. گيتا ۾ لڪا هوئا هئا من مناڀو، يهه اڪير تو مشهور هئا. گيتا پڙهني والي سمجهه سڪتي هئا، بهت سهج لڪا هوئا هئا. ساري آيو گيتا پڙهتي آئي هئا، ڪچ پي نهين سمجهتي. آب وهي گيتا ڪا پڳوان بٺ سڪلاتي هئا تو پنت سين پاون بن جاتي هئا. آبي همر پڳوان سين گيتا سُنتي هئا ڦر اُڙون ڪو سُناتي هئا، پاون بنتي هئا.

باپ ڪي مهاواڪيه هئا نان يهه هئا وهي سهج راج يوگ. منش ڪتني اُنڌرڌا ۾ ڊوبهي هوئي هئا، تمهاري تو بات هين نهين سُنتي هئا. ڊراما اُنوسار اُنهن ڪي پي جب تقدير کلي تب هين آ سڪي، تمهاري پاس. تمهاري جئسي تقدير اُڙ ڪوئي ڌرم والون ڪي نهين هوتي. باپ نين سمجهايا هئا يهه تمهارا ديوي ديوتا ڌرم بهت سک ديني والا هئا. تهر پي سمجهتي هو باپ نيك ڪهتي هئا. شاسترون ۾ تو وهان پي ڪنس راوڻ آڌ بٺ ڊڪائي هئا. وهان ڪي سک ڪا تو ڪوئي ڪو پتا هين نهين هئا. پل ديوتائون ڪو پوجتي هئا پرنٽو ٻڌي ۾ ڪچ نهين بئنتا. آب باپ ڪهتي هئا بچي، مجهي ياد ڪرتي هو؟ اُتسي ڪي سنا ڪ باپ بچي ڪو ڪهي ڪ تهر مجهي ياد ڪرو. لوڪ باپ ڪي اُتسي ياد ڪراني ڪا پرشارت ڪراتي هئا ڪيا؟ يهه بيحد ڪا باپ بٺ سمجھاتي هئا. تهر ساري وشو ڪي آڌ مڌيه اُنٽ ڪو جان ڪر چڪرور تي راجا بن جائينگي. پهلي تهر جائينگي گهر. ڦر آنا هئا پارٽ ڌاري بن ڪر. آبي ڪسڪو پي پتا نهين پرينگا ڪ يهه نئين آتما هئا يا پُراڻي آتما هئا. نئين آتما ڪا ناماچار ضرور هوتا هئا. آبي پي ديو ڪوئي ڪوئي ڪا ڪتنا ناماچار هوتا هئا. منش دير آ جاتي هئا. بئني بئني اُناياس هين آ جاتي هئا. تو وهه پرياءُ پرتا هئا. بابا پي اُناياس هين آتي هئا تو وهه پرياءُ پرتا هئا. وه پي نئين آتما آتي هئا تو پُراڻون پر پرياءُ هوتا هئا. ٿال ٿالين نڪلتي جاتي هئا تو اُنڪي مهما هوتي هئا. ڪسڪو پتا نهين رهتا هئا ڪ انڪا ناماچار ڪيون هئا؟ نئين آتما هوني سين اُهر ڪشش هوتي هئا. آبي تو ديو ڪتني دير جوئي پڳوان بن گئي هئا، اِس ليئي گائن هئا سچ ڪي پيڙي هلتي ڊلتي هئا ليڪن ڊوبتي نهين هئا. طوفان بهت آتي هئا ڪيونڪ پڳوان ڪيوٿيا هئا نان. بچي پي هلتي هئا، ناءُ ڪو طوفان بهت لگتي هئا. اُڙ ستسنگون ۾ تو دير جاتي هئا پرنٽو وهان ڪي طوفان آڌ ڪي بات نهين آتي. يهان اُٻلائون پر ڪتني اُٻاچار هوتي هئا پرنٽو ڦر پي اُستاپنا تو هوني هئا. باپ بٺ سمجھاتي هئا هي آتمائين، تهر ڪتنا جهنگلي ڪانتي بن پري هو، دوسرون ڪو ڪانٽا لڪاتي هو تو تمڪو پي ڪانٽا لگتا هئا. ريسپانڊ تو هر بات ڪا ملتا هئا. وهان ڊڪ ڪي چي چي باتين ڪوئي هوتي نهين. اِس ليئي اُنڪو ڪها هين جاتا هئا سور ۾. منش سور ۾ اُڙ نرڪ ڪهتي هئا پرنٽو سمجھتي نهين هئا. ڪهتي هئا فلاڻا سور ۾ ڪيا، يهه ڪهنا پي واسطو ۾ رانگ هئا. نراڪاري دنيا ڪو ڪوئي هيون نهين ڪها جاتا هئا. وه هئا مڪتي ڌار. يهه ڦر ڪهتي هئا سور ۾ ۾ ڪيا.

آبي تهر جانتِي هو يهه مڪتي ڌار آتمائون ڪا گهر هئا. جئسي يهان گهر هوتي هئا. پڙهتي مارگ ۾ جو بهت ڏنوان هوتي هئا، تو ڪتني اونچي مندر بناتي هئا. شو ڪا مندر ديو ڪئسي بنايا هوئا هئا. لڪشمي نارائڻ ڪا پي مندر بناتي هئا تو سچي زيور آڌ ڪتني هوتي هئا. بهت ڏن رهتا هئا. آبي تو جوڻ هو ڪيا هئا. تهر پي آگي ڪتني سچي زيور پهنتي ٿي. آبي تو گورنمينٽ

ڪي ڊر سين سڄا ڇپاءِ جون پهن تي رهن ٿي هئا. وهان تو هئا سڄ هين سڄ. جونا ڪڇ پي هوتا نهين. يهان سڄا هوتي پي ڇپاءِ ڪر رک ڏيتي هئا. دن ڀرت دن سونا مهانگا هوتا رهتا هئا. وهان تو هئا هين سورڳ. تمڪو سڀ ڪڇ نيان ملينگا. نئين دنيا ۾ سڀ ڪڇ نيان، اڪيچار (اڻاهه) ڏن ٿا. اڀي تو ديو هرايڪ چيز ڪنن مهانگي هو گئي هئا. اڀي تر بچون ڪو مول وطن سين ليڪر سڀ راز سمجهايا هئا. مول وطن ڪا راز باپ پڙ ڪوئن سمجهاينگي. تمڪو پي ڦر ٿيچر بنا هئا. گر هست وهنوار ۾ پي پل رهو. ڪمل قول سمان پوٽر رهو. اوڙون ڪو پي آپسمان بنائينگي تو بهت اونچ پڌ پاءِ سڪتي هئا. يهان رهن والون سين پي وه اونچ پڌ پاءِ سڪتي هئا. نمبروار تو هئا هين، ٻاهر ۾ رهن هئي پي وجهه مالها ۾ پروءِ سڪتي هئا. هفتي ڪا ڪورس لي ڦر پل ولائت ۾ جائي وا ڪهان پي جائي. ساري دنيا ڪو پي ميسيج ملنا هئا. باپ آئي هئا، صرف ڪهني هئا مامڪر ياد ڪرو. وه باپ هين لبريتر هئا، گائيڊ هئا. وهان تر جائينگي تو اخبار ۾ پي بهت نام هو جائينگا. دوسرون ڪو پي يه بهت سهج بات لگينگي. آتما اوڙ شرير دو چيز هئا. آتما ۾ هين من ٻڌي هئا، شرير تو جڙ هئا. ڀارت ڌاري آتما بن تي هئا. خوبڻي والي چيز آتما هئا تو آب باپ ڪو ياد ڪرنا هئا. يهان رهن والي اتنا ياد نهين ڪر تي هئا، جتنا ٻاهر والي ڪر تي هئا. جو بهت ياد ڪر تي هئا اوڙ آپسمان بناتي رهن ٿي هئا، ڪانتون ڪو قول بناتي رهن ٿي هئا، وه اونچ پڌ پاتي هئا. تر سمجهن ٿي هو پهلي هر پي ڪانتي ٿي. آب باپ نين آرڊيننس نڪالا هئا ڪام مهاشرو هئا، ان پر جيت پاني سين تر جڳت جيت بن جائينگي. پرنٽو لکت سين ڪوئي سمجهن ٿي ٿوريئي هئا. اڀي باپ نين سمجهايا هئا. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سدا گيان رتن چڱني والا هنس بنا هئا، موتي هين چڱني هئا. ڪچڙا چور دينا هئا. هر قدم ۾ پدمون ڪي ڪمائي جمع ڪر پدمپدر پاڻيشالي بنا هئا.
- (2) اونچ پڌ پاني ڪي ليئي ٿيچر بن ڪر بهتون ڪي شيوا ڪرني هئا. ڪمل قول سمان پوٽر ره آپسمان بنا هئا. ڪانتون ڪو قول بنانا هئا.

وردان - چارون هين سبجيڪٽ ۾ باپ ڪي دل پسند مارڪس ليني والي دل تخت نشين پو

جو بچي چارون هين سبجيڪٽ ۾ اڇي مارڪس ليني هئا، آد سين انت تڪ اڇي نمبر سين پاس هوتي هئا انهن هين پاس وٽ آنر ڪها جاتا هئا. بيچ بيچ ۾ مارڪس ڪم هئي ڦر ميڪپ ڪيئا اٿسي نهين ليڪن سڀي سبجيڪٽ ۾ باپ ڪي دل پسند هين دل تخت نشين بن تي هئا. سات سات برهمڻ سنسار ۾ سرو ڪي پياري، سرو ڪي سهيوگي، سرو ڪا سنمان پراپت ڪرني والي دل تخت نشين سوراڄيه تخت نشين بن تي هئا.

سلوگن- دل رُبا وه هئا جسڪي دل ۾ سدا يهي اُنحد گيت بجتا رهي ڪ

مئن باپ ڪي، باپ ميرا.